

вающитѣ къмъ моста турски войска. Съ едно блѣскаво и кърваво сражение, въ което изгуби голѣмо число офицери и войници, той успѣ да задържи неприятеля.

Командующия генералъ, Гази-Османъ паша, полковника Юнузъ бей, подполковниците Расимъ бей и Еюбъ бей, командиритѣ: Ибрахимъ ефенди, Юсуфъ ага, Риза бей и Сами ефенди бидоха наранени; полковника отъ генералния щабъ Вели-Риза бей, подполковниците Раифъ бей и Абдулахъ бей, майоритѣ Кабри бей, Хаджи-Акифъ ефенди и Исадъ ефенди бѣха убити въ тоя кървавъ бой, който бѣше послѣдния опитъ за съпротивление на плѣвенскитѣ защитници.

§ 4. Капитулационето и неговитѣ послѣдствия.

Безпорядъкътъ бѣше толкова голѣмъ, щото нѣмаше вече възможность да се направи нѣкакъвъ опитъ за настѣпателно движение и дивизионнитѣ, както и бригаднитѣ командири заявиха всички, че борбата става невъзможна. Мюшира съ сълзи на очи даде заповѣдъ да се прѣкрати огъня и да се окачи едно бѣло знаме, надъ бараката, въ която той се намиралъ.

Той изпрати къмъ Долни-Джбникъ нѣколцина офицери и адютанта на щаба, които